

ÎNCHEIERE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ana Lazu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ana Lazu împotriva Grădiniței de copii nr. 1 din satul Sadaclia, raionul Basarabeasca, intervenienți accesorii Primăria orașului Basarabeasca și Consiliul raional Basarabeasca cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 05 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost admis apelul declarat de către Grădinița de copii nr. 1 din satul Sadaclia, raionul Basarabeasca, a fost casată hotărârea din 22 octombrie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central și a fost pronunțată o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

constată:

La 04 iunie 2018 Ana Lazu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin ordinul nr. 1 din 01 septembrie 2005, emis de directorul Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca, a fost angajată în funcția de educator la Grădinița de copii nr. 1 pe un termen nelimitat.

A menționat că, pe parcursul activității a dat dovadă de profesionalism, niciodată nu a fost sancționată disciplinar și niciodată nu au fost depistate careva neajunsuri materiale în rezultatul activității sale.

A susținut că, prin ordinul nr. 11 din 02 martie 2018, emis de către directorul Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca, fără nici un temei legal,

a fost eliberată din funcția de educator și concediată în temeiul art. 86 alin. (1) lit. n) și 301 alin. (1) lit. b) din Codul muncii.

Reclamanta consideră că, ordinul menționat este ilegal, deoarece contravine prevederilor art. 210 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, care reglementează că, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre) în care se indică în mod obligatoriu: a) temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii; b) termenul în care sancțiunea poate fi contestată; c) organul în care sancțiunea poate fi contestată. Or, temeiurile de fapt și de drept invocate în ordinul contestat sunt formale, neîntemeiate, contradictorii și lipsește mențiunea privind termenul și organul în care sancțiunea poate fi contestată.

A afirmat că, a fost concediată fără consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate (art. 21 alin. (2) și 87 alin. (1) din Codul muncii); a fost concediată pentru aplicarea violenței fizice față de discipoli fără a fi existat la momentul concedierii o hotărâre definitivă a instanței de judecată de sancționare sau o hotărâre definitivă a unui alt organ, de competența căruia ține aplicarea sancțiunilor pentru săvârșirea unor astfel de fapte; a fost concediată în perioada aflării în concediul medical (art. 86 alin. (2) din Codul muncii).

A relevat că, activând în Grădinița creșă nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca în funcția de educator, la 27 februarie 2018, în jurul orelor 08:00, Ana Cernat a adus la grădiniță pe copilul XXXX în vîrstă de 1,11 ani, care plîngea neconținut, deoarece era începător.

A notat că, a luat copilul în brațe și a încercat să-l liniștească, apoi copilul s-a liniștit, iar ea a telefonat-o pe Ana Cernat și i-a comunicat că totul este în regulă, însă dacă dorește la amiază poate să vină să ia copilul, ultima refuzând. După prînz, a culcat copiii în dormitor în pătucuri, însă XXXX nu dormea și plîngea, de aceea îl ținea în brațe, obosindu-i mâinile, l-a așezat pe XXXX în pătucul său pentru a-l legăna, însă întorcându-se spre ceilalți copii pentru a vedea ce fac, XXXX a căzut cu capul de marginea pătucului și s-a lovit la obraz, unde au rămas semne roșii și vineții. Seara a povestit despre cele întîmplate mamei Ana Cernat, după care a telefonat și i-a comunicat și tatălui.

A mai notat că, după cele întîmplate, la 02 martie 2018, după o ședință, care a avut loc la Primăria s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca pe cazul dat, s-a simțit rău și, adresându-se la medic, i-a fost acordat concediu medical, însă ulterior a aflat că, în aceeași zi a fost concediată în baza art. 86 alin. (1) lit. n) și art. 301 alin (1) lit. b) din Codul muncii.

A declarat că, nu a avut posibilitate de a face cunoștință cu ordinul de concediere nici pînă în prezent, cu toate că cererea prealabilă a fost înaintată la 22 mai 2018 și recepționată de către administrația grădiniței la 23 mai 2018.

A invocat că, prin abuzurile comise de către administrația Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca, i-a fost cauzat un prejudiciu moral caracterizat prin suferințe psihice și retrairi sufletești legate de atitudinea ignorantă și lipsa de respect din partea angajatorului.

Reclamanta consideră că, suma de 15 000 de lei reprezintă o compensație echitabilă și rezonabilă pentru suferințele sufletești cauzate.

A solicitat anularea ordinului pârâtului nr. 11 din 02 martie 2018 cu privire la concediere, restabilirea sa în funcția deținută anterior, încasarea de la pârât a salariului pentru absența forțată de la lucru, a sumei de 15000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 27 iunie 2018 a Judecătoria Cimișlia, sediul Cimișlia, au fost atrași în proces Primăria or. Basarabeasca și Consiliul raional Basarabeasca în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2019 a Judecătoria Cimișlia, sediul central, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Ana Lazu. A fost anulat ordinul nr. 11 din 02 martie 2018, emis de către administrația Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, raionul Basarabeasca în temeiul art. 86 alin. (1) lit. n) și 301 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, privind eliberarea Anei Lazu din funcția deținută, ca fiind ilegal. A fost restabilită Ana Lazu în funcția deținută în cadrul Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca. Au fost încasate din contul Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca în folosul Anei Lazu salariul pentru absența nemotivată de la serviciu în cuantum mediu al salariului deținut pentru întreaga perioadă începând cu 02 martie 2018 până la data examinării hotărârii, suma de 1000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și taxa de stat în sumă de 100 de lei. A fost încasată din contul Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și neprobată.

La 11 noiembrie 2019 Grădinița de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca a declarat apel nemotivat, iar 25 februarie 2020 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin decizia din 05 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, a fost admis apelul declarat de către Grădinița de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Ana Lazu a fost respinsă ca neîntemeiată. Au fost încasate de la Ana Lazu în beneficiul Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 de lei.

Instanța de apel a reținut că, prin ordinul nr. 1 din 01 septembrie 2005 emis de directorul Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca, Ana Lazu a fost angajată în funcția de educator la Grădinița de copii nr. 1 din s. Sadaclia r-nul Basarabeasca, pe un termen nelimitat (f. d. 9, vol. I), iar prin ordinul nr. 11 din 02 martie 2018 al directorului Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca, Ana Lazu a fost concediată din funcția de educator în baza art. 86 alin. (1) lit. n) și 301 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, începând cu 02 martie 2018, din motiv că, a aplicat violența fizică și psihică în privința copilului Bogdan Cernat (f. d. 90, vol. I).

Totodată, instanța de apel a menționat că, prima instanță, la soluționarea litigiului, incorect a apreciat acțiunile angajatorului și prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia că, ordinul nr. 11 din 02 martie 2018 emis de către directorul Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca a fost emis în

conformitate cu legislația în vigoare și temei de anulare nu există.

Instanța de apel a considerat că, directorul instituției preșcolare într-adevăr a respectat procedura de înregistrare, examinare a cazului de violență și a făcut dovada faptului de violență pretinsă, în conformitate cu art. 122 CPC.

În acest sens, instanța de apel a relevat că, conform procesului-verbal al ședinței intrașcolare nr. 1 din 28 februarie 2018 și conform procesului-verbal nr.02 al ședinței Comisiei protecție și dreptul copiilor din 03 martie 2018, Ana Lazu a fost prezentă la aceste ședințe și a răspuns la întrebări, depunând și lămurire. În ședința Comisiei protecție și dreptul copiilor din 03 martie 2018, la întrebarea dacă Ana Lazu recunoaște că, copilul a fost lovit de ea cu palma, aceasta a răspuns că a făcut-o neintenționat.

De asemenea, la materialele cauzei sunt anexate lămuririle părinților ai altor copii, care frecventează Grădinița de copii nr. 1 din s. Sadaclia (Maria Motroi, Ana Postelnicu, Victoria Suman, Silvia Jalbu, Ecaterina Boicu, Irina Vîlcu) și lămuririle angajaților împreună cu care își îndeplinesc obligațiile educatorului Ana Lazu și, anume, Tatiana Pistol - asistenta medicală a grădiniței și Elena Beresteanu – dădaca la grupa creșă (f. d. 65-68, vol. I).

Reieșind din aceste lămuriri și cele stabilite în procesele-verbale menționate, instanța de apel a concluzionat că, leziunile pe fața copilului XXXX au fost aplicate în cadrul zilei de muncă a educatorului Ana Lazu la Grădinița de copii nr.1 din s. Sadaclia, care era responsabil de copil în perioada aflării acestuia la grădiniță la 27 februarie 2018 în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale funcționale.

Suplimentar, din conținutul actelor menționate, instanța de apel a constatat că, la sfârșitul zilei de muncă, la 27 februarie 2018 copilul nu dorea să se apropie de educatoare, având leziunile pe față în apropierea urechii din partea dreaptă și, anume, urmă de degete, fapt confirmat din imaginile foto anexate și concluziile din raportul de constatare medico-legală nr. 201814P0066 din 28 februarie 2018 (f. d. 82, 83, 232-236, vol. I).

Instanța de apel a mai reținut că, versiunea Anei Lazu privind faptul că copilul a căzut și s-a lovit de pătuc nu și-a găsit confirmare nici într-un mod în materialele cauzei și nimeni nu a dat explicații despre aceasta.

Mai mult, instanța de apel a ținut cont de faptul că, în privința educatorului Ana Lazu lipsește careva act judecătoresc sau proces-verbal cu privire la contravenție privind constatarea vinovăției acesteia în săvârșirea vătămării integrității corporale a copilului XXXX, însă fiind anulat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 03747416 în baza art. 78 alin. (1) din Codul contravențional întocmit în privința Anei Lazu din motivele procedurale, nu este exclusă vinovăția acesteia în efectuarea acțiunilor violente, care au cauzat vătămare neînsemnată a integrității corporale în privința copilului XXXX, care se afla la grădiniță sub supravegherea ei.

Totodată, instanța de apel a constatat că, la 26 martie 2018 colectivul de părinți a înaintat un demers către directorul Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, în care au indicat că, sunt categoric împotriva Ana Lazu să activeze în funcția de educator în această grădiniță, astfel, fiind confirmată neîncrederea în calitatea sa profesională din motivul că, a avut loc acest caz (f. d. 87, vol. I).

Instanța de apel a remarcat că, ordinul contestat a fost emis în baza Codului muncii, temeiurile de fapt și cele de drept ale aplicării sancțiunii fiind indicate în conținutul acestuia, iar având în vedere că ordinul a fost contestat în instanța de judecată în termenul stabilit de lege, se constată că, neindicarea termenului de contestare a sancțiunii și organului în care sancțiunea poate fi contestată nu a atras prin sine încălcarea drepturilor Anei Lazu și nu constituie un temei pentru anularea ordinului contestat. Respectiv, verificând legalitatea ordinului prin prisma art.210 din Codul muncii și luându-se în considerare faptul că, intimata a contestat actul emis în termenul stabilit de legislație și în organul competent, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele acesteia în contextul numit.

Afară de aceasta, instanța de apel a specificat că, este neîntemeiată concluzia primei instanțe referitor la faptul că, Ana Lazu a fost concediată în perioada aflării ei în concediul medical, deoarece faptul dat, de asemenea, nu se confirmă din conținutul materialelor cauzei. Or, conform certificatului de concediu medical al seria 01 nr. 2722052 din 03 martie 2018, eliberat de către Centrul de Sănătate Sadaclia, Ana Lazu s-a aflat în concediu medical de la 03 martie 2018 și s-a prelungit concediul medical, conform certificatului de concediu medical al Centrului de Sănătate Sadaclia seria 01 nr. 2309402 din 29 martie 2018, pînă la 12 aprilie 2018 (f.d. 104-105, vol. I). Totodată, se atestă prin certificatul eliberat de medicul Centrului de Sănătate Sadaclia faptul că, la 02 martie 2018 Ana Lazu s-a adresat la medic (f. d. 10, vol. I), însă concediul medical a început de la 03 martie 2018, cînd Ana Lazu era deja concediată conform ordinului Grădiniței de copii nr.1 din s.Sadaclia, r-nul Basarabeasca nr. 11 din 02 martie 2018, care i-a fost comunicat la data emiterii.

Instanța de apel a respins argumentul intimatului precum că a fost concediată fără consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate, deoarece conform cererii directorului Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca, Viorica Suman, a fost solicitată permisiunea de a o elibera pe Ana Lazu din funcția de educator, deoarece a aplicat violență fizică și psihică copilului de 1 an și 11 luni, Bogdan Cernat, în baza art. 86 alin. (1) lit. n) din Codul muncii, însă eronat a fost indicată data de 28 martie 2018 (f. d. 120, vol. I), iar conform extrasului din procesul-verbal nr. 13 al adunării extraordinare a comitetului sindical al Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca din 28 februarie 2018, membrii comitetului sindical au dat consimțământul de a fi eliberată Ana Lazu din funcția de educator din motivele menționate în cererea directorului (f. d. 118-119, vol. I).

Prin urmare, instanța de apel a afirmat că, angajatorul a dovedit legalitatea și a indicat temeiurile eliberării din serviciu a salariatului și, anume, conform ședințelor petrecute de comisia intrașcolară (f. d. 70-73, vol. I) și comisia protecție și dreptul copiilor din 03 martie 2018 (f. d. 76-77, vol. I), conform raportului de constatare medico-legală nr. 201814P0066 din 28 februarie 2018 (f. d. 82, 83, vol. I), conform lămuririlor părinților și ale angajaților de la locul de muncă al Anei Lazu și conform art. 86 alin. (1) lit. n) și 301 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, în privința educatorului Ana Lazu a fost aplicată o sancțiune în conformitate cu legislația în vigoare.

Referitor la pretențiile cu privire la repararea prejudiciului moral și material, compus din plata obligatorie a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență de la serviciu în mărimea salariului mediu începând cu 02 martie 2018, instanța de apel a reținut că, acestea, de asemenea, urmează a fi respinse.

La 04 ianuarie 2021 și 02 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Ana Lazu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 301, 210, 87, 1398, 1422 și 1423 din Codul civil.

A considerat că, în instanța de apel au fost prezentate probe suficiente, ce confirmă temeinica pretențiilor înaintate de către ea.

A menționat că, a fost concediată fără consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate, iar toate actele prezentate în acest sens de către administrația grădiniței au fost întocmite după concedierea sa. Or, aceste acte sunt date cu alte date, care nu corespund realității.

A susținut că, a fost concediată pentru aplicarea violenței fizice față de discipoli fără a fi existat la momentul concedierii o hotărâre definitivă a instanței de judecată de sancționare sau o hotărâre definitivă a unui alt organ, de competența căruia ține aplicarea sancțiunilor pentru săvârșirea unor astfel de fapte. Acest fapt a fost confirmat însuși de către administrația grădiniței. Mai mult ca atât, instanței de judecată i-au fost prezentate hotărârile judecătorești, prin care a fost recunoscută nevinovată.

A afirmat că, a fost concediată în perioada aflării în concediu medical, fapt confirmat prin actele medicale prezentate instanței.

A notat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată – art.2 CPC, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată – Instrucțiunea privind mecanismul intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului, aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 270 din 08 aprilie 2014.

A declarat că, instanța de apel, examinând cauza, a ignorat toate înscrisurile prezentate.

A invocat că, conform raportului de constatarea tehnico-științifică din 10 februarie 2021, întocmit de către Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare, inscripțiile manuscrise din numele Anei Lazu „Am făcut cunoștință Lazu”, executate în partea dreaptă-jos la pagina nr. 28 din Cartea de ordine „P” a Grădiniței-creșă „Guguță”, au fost executate nu de către Ana Lazu, a cărei mostre de scris au fost prezentate ca model de comparație, ci de o altă persoană.

Prin referințele depuse la 18 februarie 2021 și 02 martie 2021 Primăria s.Sadaclia și reprezentantul acesteia avocatul Andrei Coadă, precum și Grădinița de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca, reprezentantă de către avocații Viorica Suman și Alexandr Curtev, au solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei contestate la 08 decembrie 2020, iar la 11 decembrie 2020 recurenta a recepționat-o, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f. d. 65, vol. II).

Astfel, recursul declarat la 04 ianuarie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ana Lazu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Ana Lazu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ana Lazu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ana Lazu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

ÎNCHEIERE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând cererea depusă de către Ana Lazu cu privire la examinarea recursului cu participarea obligatorie a participanților la proces,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ana Lazu împotriva Grădiniței de copii nr. 1 din satul Sadaclia, raionul Basarabeasca, intervenienți accesorii Primăria orașului Basarabeasca și Consiliul raional Basarabeasca cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral,

constată:

La 04 iunie 2018 Ana Lazu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

Prin încheierea din 27 iunie 2018 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Cimișlia, au fost atrași în proces Primăria or. Basarabeasca și Consiliul raional Basarabeasca în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Ana Lazu. A fost anulat ordinul nr. 11 din 02 martie 2018, emis de către administrația Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, raionul Basarabeasca în temeiul art. 86 alin. (1) lit. n) și 301 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, privind eliberarea Anei Lazu din funcția deținută, ca fiind ilegal. A fost restabilită Ana Lazu în funcția deținută în cadrul Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca. Au fost încasate din contul Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca în folosul Anei Lazu salariul pentru absența nemotivată de la serviciu în cuantum mediu al salariului deținut pentru întreaga perioadă începând cu 02 martie 2018 până la data examinării hotărârii, suma de 1000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și taxa de stat în sumă de 100 de lei. A fost

încasată din contul Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și neprobată.

La 11 noiembrie 2019 Grădinița de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca a declarat apel nemotivat, iar 25 februarie 2020 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin decizia din 05 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, a fost admis apelul declarat de către Grădinița de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Ana Lazu a fost respinsă ca neîntemeiată. Au fost încasate de la Ana Lazu în beneficiul Grădiniței de copii nr. 1 din s. Sadaclia, r-nul Basarabeasca cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 de lei.

La 04 ianuarie 2021 și 02 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Ana Lazu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Totodată, Ana Lazu a solicitat examinarea recursului cu participarea obligatorie a participanților la proces, însă fără a argumenta această solicitare.

Examinând cererea depusă de către Ana Lazu cu privire la examinarea recursului cu participarea obligatorie a participanților la proces, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, aceasta urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 440 din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului. Asupra admisibilității recursului se decide fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora, prin emiterea unei încheieri nemotivate despre care se face o mențiune pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Iar, în conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul declarat admisibil se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În sensul normelor de drept procedural citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, atât chestiunea privind admisibilitatea recursului, cât și recursul declarat admisibil se examinează fără prezența participanților la proces și doar în situația în care apar probleme de legalitate invocate în cererea de recurs, completul de judecată decide invitarea participanților la proces. Însă, la caz lipsesc careva temeiuri relevante și concludente în vederea examinării recursului în prezența participanților la proces.

Pe cale de consecință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO pentru proceduri în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Atunci când a avut loc o ședință publică în prima instanță, lipsa unei astfel de ședințe poate

fi justificată la faza căii de atac de caracteristicile speciale ale procedurilor în cauză, ținând cont de natura sistemului căilor de atac naționale, de scopul competențelor instanțelor ierarhic superioare și de modul în care interesele reclamantului au fost de fapt prezentate și apărate în fața instanței ierarhic superioare, îndeosebi în lumina naturii chestiunilor care urmează a fi hotărâte de către aceasta.

Conform jurisprudenței Curții, procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele art. 6 din CEDO, chiar dacă persoanei care a folosit calea de atac nu i s-a dat posibilitatea să prezinte personal probe în fața instanței de recurs. Mai mult, chiar dacă instanța ierarhic superioară are competența deplină de a examina atât chestiuni de drept, cât și de fapt, art. 6 din CEDO nu garantează întotdeauna un drept la o ședință publică sau, dacă o ședință are loc, un drept de a fi prezent personal (*cauza Botten vs Norvegia din 19 februarie 1996*).

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea depusă de către Ana Lazu cu privire la examinarea recursului cu participarea obligatorie a participanților la proces.

În conformitate cu art. 270 și 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea depusă de către Ana Lazu cu privire la examinarea recursului cu participarea obligatorie a participanților la proces.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic